



"FLORIJAN
I JA"

ZBORNİK LITERARNIH,
LIKOVNIH I TEHNIČKIH
RADOVA.

Nakladnik:
Osnovna škola Domašinec
PŠ Florijana Andrašeca Dekanovec
Url: <http://os-domasinec.skole.hr/>

Za nakladnika:
ravnateljica
Martina Kivač, mag. theol.

Uredništvo:
Tatjana Pintarić, nastavnica RN
Emina Kefelja, mag. lik. ped.
Martina Kivač, mag. theol.

Suradnici:
Janja Kovač, Muzej Međimurja Čakovec
Lea Šprajc, Gospodarska škola Čakovec
Rusa Trajkova, Gospodarska škola Čakovec
Srebrenka Pongrac, Graditeljska škola Čakovec
Tamara Turza- Bogdan, Učiteljski fakultet u
Čakovcu

Lektura i korektura:
Tatjana Pintarić, nastavnica RN
Martina Kivač, mag. theol.

Grafičko oblikovanje i računalna obrada:
Emina Kefelja, mag. lik. ped.

Fotografije:
Osnovna škola Domašinec

ISBN:
ISBN 978-953-50211-1-7

"FLORIЈAN i ЈA"

Sadržaj:

Proslov: „... u potrazi za jednim izgubljenim piscem...” Tatjana Pintarić	4
Popis nagrađenih radova	6
Stručno ocjenjivačko povjerenstvo	9
Nagrađeni likovni i literarni radovi	10
Pohvaljeni likovni i literarni radovi	22
Nagrađeni radovi iz tehničke kulture	56
Pohvaljeni radovi iz tehničke kulture	58
Popis škola koje su sudjelovale u natječaju	61
Osvrti na projekt „Florijan i ja”	62
Pokrovitelji	71

„... u potrazi za jednim izgubljenim piscem...“

Zamislite topli proljetni dan prije 135 godine, 28. travnja 1888., dan kada je rođen Florijan. Proljeće u punom cvatu, trava travanjski zelena, zrakom se miješa opojni miris procvjetalih voćaka sa zujanjem pčela i cvrkutom ptica, a iz kuće u današnjoj Ulici Florijana Andrašeca dopire plač novorođenčeta...

Rodio se sin, treći sin po redu u obitelji s devetero djece. Zamislite, kakva je bio beba, kako je rastao, gdje je upijao prve impresije o svijetu oko sebe koje će nam poslije tako vjerno prenositi u stihovima?!

Djetinjstvo provedeno u igri s braćom, po prašnjavoj cesti i u zelenilu pašnjaka, u polju, uz Muru, u Bereku, na Meliščaku i svim inim mjestima koje poslije spominje u pjesmama.

Ivek, Jožek, Janči, Nacek, Regica, Dorica, Žofa... kako su izgledali, kako su živjeli, što su radili likovi koje je tako vjerno i duhovito opisao u svojim pjesmama?

Školovanje u Dekanovcu, učenje prvih slova, prvi susreti s pisanom riječi (uz svoju braću franjevce) kako je proteklo, tko ili što ga je inspirira(l)o i je li već tada dolazio do izražaja njegov talent?

Nastavak školovanja u Maloj Kaniži i Buzovcu, izučavanje bačvarskog zanata... Ratno doba, odlazak na rusku frontu, ranjavanje, liječenje u Poljskoj, Moravskoj, Češkoj. Koliko susreta, koliko novih nepoznatih krajeva, koliko doživljaja, čežnje, sjećanja...a sve ostavlja traga u duši! Ranjavanje i povratak kući s fronte, susret sa župnikom dr. Vinkom Žgancom, prepoznavanje talenta. Potom Bervarova orguljaška škola u Celju, podrška, suradnja, učenje, stvaranje...

Florijan Andrašec - međimurski pjesnik, slikar, kipar i skladatelj. Dekanovčan. Prođeš našim malim selom, a svaki pilek je njegov - Sveti Florijan, Pieta, Krist, u crkvi na oltaru anđeli - njegovih ruku djelo.

Dekanovčani će i dandanas sa sjetom reći „naš Kantor su rekli...“ „naš Kantor su znali...“ I uvijek se u tom spominjanju čuje poštovanje, pozitivna. (Ipak se može biti prorok i u svom selu!)

Gledajući crno bijelu fotografiju - portret Florijana, kao da iz očiju toga čovjeka isijava dobrota, dobroćudnost, dobrodušnost, altruizam, brdo pozitivne energije, sve ono što je bio. A trebalo je imati energije za sve aktivnosti kojima se Florijan bavio: kao crkveni orguljaš, voditelj crkvenog zbora, osnivač i aktivni član Dobrovoljnog vatrogasnog društva, osnivač limene glazbe, seljak-poljodjelac, bačvar, kipar, pisac, pripovjedač, pjesnik, veseljak i šaljivdžija, otac, muž...

I opet vučemo paralelu s današnjim vremenom - s kim ga usporediti, ima li naše doba takvog svestranog stvaraoca, vizionara, pozitivca, entuzijasta? Malog, a velikog čovjeka. Ako ga ima – prepoznamo li ga? I vrednujemo li zaista Andrašecovu baštinu u punoj mjeri ili tek s vremena na vrijeme, prigodno, prema potrebi? Teško je odoljeti i ne iskoristiti to bogatstvo domaće

riječi, poznavanje ljudske duše, običaja, međuljudskih odnosa, prirode...

Dok pjeva o Regici, Pikuši, Naceku, Jančiju Jelki... humorom nam vraća životnu radost, opisujući kako Leto za letom premine, osjećamo prolaznost vremena protkanu ljepotom izmjene godišnjih doba i promjenama koje se zbivaju u njima. U dubinu srca diraju nas svojom bolnom ljepotom stihovi i Mura, Mura globoka si voda ti, Da bi imal perje i Vu toj nemškoj zemlici...

I dok lektira nudi Kumičićev Karanfil s pjesnikova groba, mi bit ćemo vjerni našem domaćem pjesniku i reći:

...Na sredini gruoba posadite,
drage puce, same biele ljiljane.

Tatjana Pintarić
Dekanovec

NAGRAĐENI LIKOVNI RADOVI:

RAZREDNA NASTAVA:

1. mjesto: ***Ivek se drugoč ženi***
Lucija Zlački, 4. razred
OŠ Antuna Mihanovića Klanjec / PŠ Lučelnica
Mentor: Ivica Benčić
2. mjesto: ***Ivek snuje kak bi zidal hižu***
Kaja Jurčec, 4. razred
OŠ Belica
Mentorica: Gordana Turk
3. mjesto: ***Ivek nasaja kvočku na jabuke***
Eva Mlinarić, 3. razred
OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica
Mentorica: Ljiljana Rinkovec

PREDMETNA NASTAVA:

1. mjesto: ***Ivek se rodil***
Dunja Horvat, 5. razred
OŠ Mate Lovraka Zagreb
Mentorica: Bernadica Mažar
2. mjesto: ***Ivek nasaja kvočku na jabuke***
Tena Baksa, 5. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Emina Kefelja
3. mjesto: ***Ivek se rodil***
Ana Kolundić, 5. razred
OŠ Sesvetska Sopnica
Mentorica: Gabrijela Dominović

NAGRAĐENI LITERARNI RADOVI:

RAZREDNA NASTAVA:

1. mjesto: ***Nesrečni vetreni melin***
Anja Đurkin, 4. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Sandra Hrgović
2. mjesto: ***Jendraškin Ivek***
Ena Senčar, 2. razred
OŠ „Petar Zrinski“ Šenkovec
Mentorica: Jasminka Mesarić
3. mjesto: ***Rodilo se dete***
Greta Zamuda, 3. razred
OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica
Mentorica: Ljiljana Rinkovec

3. mjesto: ***Vura***
Leona Kerman, 4. razred
OŠ „Petar Zrinski“ Šenkovec
Mentor: Radojka Oreški

NAGRAĐENI LITERARNI RADOVI:

PREDMETNA NASTAVA:

1. mjesto: **Nampačna škola**
Emili Hajdinjak, 5. razred
OŠ Orehovica
Mentorica: Ivanka Novak
2. mjesto: **Zeleni čon**
Una Bebek, 7. razred
OŠ „Braća Radić“ Koprivnica
Mentorica: Ivana Pintarić
3. mjesto: **Iveku se bročaju leta**
Matija Klemenčić, 7. razred
OŠ Gornji Mihaljevec
Mentor: Lidija Novak Levatić

NAGRAĐENI TEHNIČKI RADOVI:

1. mjesto: **Stara hiža**
Petra Poljanec i Lorena Tabaček, 7. razred
OŠ Ivanska
Mentor: Damir Dončević
2. mjesto: **Pomoćna gospodarska zgrada**
Lana Niemčić, 7. razred
OŠ Dragutina Tadijanovića, Vukovar
Mentorica: Renata Bradvica
3. mjesto: **Ivekov vetreni mlin**
Tina Horvat i Laura Strahija, 8. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Renata Martinec

STRUČNO OCJENJIVAČKO POVJERENSTVO:

Literarno stvaralaštvo:

Lea Šprajc (predsjednica)
Renata Cesar Mučić
Sandra Hrgović
Martina Kivač
Sanja Vebarić
Tatjana Pintarić

Likovno stvaralaštvo:

Rusa Trajkova (predsjednica)
Emina Kefelja
Sandra Hrgović
Martina Kivač
Tatjana Pintarić

Tehnička kultura:

Srebrenka Pongrac (predsjednica)
Renata Martinec
Dario Šincek
Tatjana Pintarić

Nesrečni vetreni melin

Iveku je sam nekaj na grunto falilo,
ali sam neje znal kaj bi to bilo.
Veter je jampot tak jako zapuhal,
ka je na jani hiži krova otpuhal.
Te čas mu je nekaj v glavo doletelo,
bilo je to z sosedovog krova drevo.

Ivek je sam zbelno gledal, pak si je nekaj premislil.
Več je vu glavi nacrte za vetreni melin zmisлил.
Trebalo mu je za to čudaj, čudaj drv.
Dok čavlje je zabival, vudril se ka mu je tekla krv.
Sosed mu je odma priskočil v pomoč,
makar ga je ne zval.
Taki ga je dimo natiral
i ovomu je bilo fejest žal.

Ivek je melina jako dugo slagal,
sako je deščico po tri pot vagal.
Nikše je meštre pre hiži ne mel,
se je čistar sam napraviti štel.

I več je melin skorom gotov bil,
Ivek pak bi si bil rad nekaj spil.
Naglo se obrnul i v melin se zaletel,
Of pak se rastepel v trešče i pepel.

Božek, dragi Božek, kaj bu pak ve???
Tuliko truda, a zginulo je se!!!

Ali Ivek sponova dela, deske nameče
i pomalim grunta pomeče.
Vetreni melin na veter bu išel
i na se več nigdar od Iveka razišel.

Anja Đurkin, 4. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Sandra Hrgović



Ivek se drugoč ženi
Lucija Zlački, 4. razred
OŠ Antuna Mihanovića
Klanjec/PŠ Lučelnica
Mentor: Ivica Benčić

Jendraškin Ivek

V jednomu seli
dečec se rodil.
Ivek su mu ime dali.
Kak da su znali
da bu na svetu
čuda toga napravil.

V školu je ne rad hodil,
ali je zoto krave na pašu vodil.
Kvočku je na jabuke nasadil
dok je ne jejci nabavil.

Ciglu za hižu je z blata delal,
a na krovu slamu metal.
Melina je skombiniral
kaj bu ga veter tiral.
Fakin je Ivek bil
dvaput se je ženil.
Saki si je den nekaj premislil
i čuda toga je zmisлил.

Ena Senčar, 2. razred
OŠ „Petar Zrinski“ Šenkovec
Mentorica: Jasminka Mesarić



Ivek snuje kak bi zidal hižu
Kaja Jurčec, 4. razred, OŠ Belica
Mentorica: Gordana Turk

Rodilo se dete

Vu vučinoj hiži rodilo se dete.
Čim je dimo došlo,
koli jega štrptale so
bake, kume i tete.
Mi ,deca koli deteta sedimo
i furt ga gledimo,
hurمامo se, navlačimo
pak ga zbudimo.
Dete se zaplače
i plač nas gori zdigne.
Vujna ga počuva, nahrani
i počeka da dete nazoj ftihne.
Na koga bi ga prispodobili?
Kaj je to važno,
glavno da smo bratiča dobili.
Malo je na mamo, malo na tatija,
morti na teto ili vučija.

Meni se to čudno bode
jer so mi rekli da deco nosijo rode.

Greta Zamuda, 3. razred
OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica
Mentor: Ljiljana Rinkovec

Vura

Vura je ne zvonila
i ve je sila, sila!
Vu školu bum zakesnila.
Kak i Jandreškin Ivek trdo sam zaspala
i od ranog jutra se zmotala.
Tu mi je tokica, a de je taška?
Zadača je još na stolu
a za likovni trebam tehniku koju?
Hmila sam si samo oči i zobe splajla vodom.
Navlekla hlače za po doma, ma počesala se ne bom.
Vrata sam ne zaklenula
a več sam na pol pota do škole bila.
Jurim i letim kak nora,
do škole sa mokra dobežim.
Kaj pak je ve?
Sreda je, sreda
i prvoga sata nemam!

Leona Kerman, 4. razred
OŠ „Petar Zrinski“ Šenkovec
Mentor: Radojka Oreški



Ivek nasaja kvočku na jabuke
Eva Mlinarić, 3. razred
OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica
Mentorica: Ljiljana Rinkovec

Nampačna škola

Denes je se nampak!
Tak furt od starejših čujem.

Nampak je vreme,
nampak so v štacuno cene
nampak so dečki i puce
nampak je celi svet...

Škola je isto ne v redo:
Nampačna je kak da si japica
nampak blečejo baledo.
Im da bi za istino tak bilo,
nej se nikaj hudoga dogodilo.

Nampačna bi škola bila kak veš
šteri se suši na štriko.

Zamislite si sam to sliko!

V jo bi išla sam deca
štera so se na levo nogo stala,
a štera so se stala na desno,
brnula bi se i dale spala.
V te bi školi se viselo z plafona.
Vučitelji i deca po rokaj bi hodili,

a z nogaj bi po zroko muhe lovili.
Račune bi od zodjega kraja pisali
a več spisana slova sam bi zbrisali.
Od takše škole me nej bolela glova.
Mortik bi rom to bila zabav prova!

Denes je se nampak?
Da to od starejših čujem,
dojde mi ka si ftruc
nampak šolce bujem.

Emili Hajdinjak, 5. razred
OŠ Orehovica
Mentorica: Ivanka Novak



Ivek se rodil
Dunja Horvat, 5. razred
OŠ Mate Lovraka Zagreb
Mentorica: Bernadica Mažar

Zeleni čon

Te je zime naša reka Drava
fest visoka bila.
Ogromna dreva, smetje...
Sakaj je sobom neumorno nosila.

Ribiči, navek so verni prevrtlivoj
Dravi bili
Al te so zime svoje čone na njoj
zgobili.

Neki so sreće meli
pa so ih blizu obale deli.
A neki so se pak
ko Darac naš stari
bormeš fest namučili.

Neje Darac nikak najti mogel
zelenoga čona svojega
pa je v pomoć zval
i japeka mojega.

Darac, Lukac i japek
na Dravu so spremni došli.
Al tam so pravi šok doživeli.
Rubovi reke skroz su se zaledili.

No Darca to sprečilo neje
Čona si je moral najti.
Napel je svoje joči,
Zelenog čona je iskal
kaj tragač pravi.

Neje mogel verovati.
Konačno ga je v ledu spazil.
Al vezda je nekak
po njega moral iti.

Krenol je Darac hrabro po ledu.
Al led je pretenek bil,
A Darac...
Darac je bogec predebel bil.
Kak je hodal,
led je pocal i pocal.
Polefko i polefko.

I najemput je Darac v mrzloj
Dravi završil.

Japek i Lukac su se glasno
smejali.
A on je jaden plival i jafkal
"Jooooj, joooj kaj je mrzlo!
Jooooj,
jaden si jaden život moj".

Darac je kaj malo dete jafkal,
proklel je i čona i Dravu.
I denes se još srdi
dok nam japek pripoveda
presmešnu,
ali sretno zvršenu nezgodu
pravu.

Una Bebek, 7. razred
OŠ „Braća Radić“ Koprivnica
Mentorica: Ivana Pintarić



Ivek nasaja kvočku na jabuke
Tena Baksa, 5. razred, OŠ Domašinec
Mentorica: Emina Kefelja

Iveku se bročaju leta

Beloga snega ima posvud,
spunil je pole i najmenši kut.
Vuni je mrzlo i fejšt je zima,
do nas je dojšla sibirski klima.
Grane se terejo pod teškim tim snegom
Ivek se sonjče po največšem bregu!
Dole se spušča z drvenaj sanjkaj
skup z sim svojaj prijatelaj.
Do pa protuletje jemput komaj več dojde,
zimskome dnevu fletno kraj dojde.
Voda v potoku furt teče cpod neba
kraj maloga grma ga fijolica gleda.
Z šume dohaja rom čuden zvuk,
mladoga hitroga jelena muk.
Do leta bu Ivek por pot v šumu več išel,
morti bu kakšnu puci si žišel.
Jemput bu i on japa štel biti,
za to mu treba pucu ženiti!
Na leto bu to stopram vse žišlo,
gostuvaje na jesen fčasi bu prišlo.

Do pa japa postane drugoga leta,
z pajdaši bu f krčmi zalejal deteta.
Kaj brže bu uzraslo to detece malo,
zimo, protuletje, leto, jesen bo obračalo.
Ivek bu stari jemputa postal,
ali več nigdar ne bu rom čistam sam.
Se kaj je za života dobil i imal,
svojemu detetu z voljom bu dal.
Dišlo bo vreme, brnula se leta
Ivek bu mortu dobil i zeta.
Znate ve dale, minul jen vek
Ivek se z vnukecom igra navek!

Matija Klemenčič, 7. razred
Oš Gornji Mihaljevec
Mentorica: Lidija Novak Levatič



Ivek se rodil
Ana Kolundžić, 5. razred
Oš Sesevetska Sopnica
Mentorica: Gabrijela Dominović



Ivek hodi v šolo
Franka Podgorelec, 4. razred
OŠ „Petar Zrinski“ Šenkovec
Mentorica: Radojka Oreški



Ivek se drugoč ženi
Tea Bogovič, 2. razred
OŠ Antuna Mihanovića Klanjec, PŠ Lučelnica
Mentorica: Mira Petek

Dedijov škrljak

Jan čovek z našega sela
bez svojega škrljaka ne ide nikam.
Ž jim ide i v kotec, i na svate,
Ž jim ide ron čistar sikam.

Si ga zovemo deda,
navek je nasmejani i dobre volje.
Stalno čuda sega dela,
saki den ide i v polje.

Škrljak mu je navek na glavi,
kak da bi mu tu praf zrasel.
V nedeljo je bil ž jim pre meši,
v pondeljek pak več kravice pasel.

Več pot se mu beciklin zbincne
i na cesto dedeka hiti.
Važno ka je škrljak na glavi,
se drugo more kak god biti.

Bog zna de si ga je kupil,
ili pak ga je herbal od koga.
Mortik od staroga sosedu
ili pak išče od japice svoga.

Jana Jančec, 4. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Sandra Hrgović



Ivek premišlville komu bi kaj ostavil
Tea Bočkaj, 4. razred, OŠ Domašinec
 Mentorica: Sandra Hrgović



Ivek hodi v školu
Darla Leček, 4. razred, I. OŠ Čakovec
 Mentorica: Slavica Pospiš

Druga briga

Mojega dedeka Iveka je
 jenu noč
 tak boljo zbud da je
 misljo da bo hmr.
 Ko stekli je noro po hiži.
 Tak je dolgo skakal
 dok ni pal prek
 plausta sena.
 Pogrebo si je koleno,
 natuko si je rebra
 i pehno se f oko.
 Zub je mam postal druga briga.

David Harapin, 2. razred
PŠ Lučelnica, OŠ Antuna Mihanovića Klanjec
 Mentorica: Mira Petek

Smešni Ivek

Ivek je tak smešan da nemrete zamisliti.
 Jenu jengovu zgodu Jala nemre pozabiti.
 Jemput su se šetali po putu polek grabe,
 brali su cveće i lovili žabe.
 Ivek se je fejst nagnul i pal h grabu,
 a ni hlovo niti jenu žabu.
 Jala se smejala kak nigdar v životu.
 Ivek je bil zmazan kak pajcek pri plotu.
 Takaf je prešo dmof.
 Jala ga je ribala s kefoj.
 Dok se veš ni posušo, Ivek je moral biti gol
 Tak je čakal i krel kak je bil bedast ko vol.
 Jala se smejala i vesela bila,
 makar niti jedan cvet ni dobila.

Lucija Zlački, 4. razred
PŠ Lučelnica, OŠ Antuna Mihanovića Klanjec
 Mentor: Ivica Benčić



Ivek snuje kak bi zidal hižu
Ivano Dodlek, 4. razred, OŠ Belica
Mentorica: Gordana Turk

Grunt stare mamice

Stara hižička, voski, dogi grunt.
Zdalič si misliš da tu ne živi ničči.
Dok pak dojdeš bliže, sam sebi nebreš vervati –
ali dobro vidiš, ali pak si to sam misliš.

Po grunto drčejo kokoši, neštore se v praho
furdajo.
Gizdavi kokot se šepuri, Đurek i Katica jih se
pehajo.
Z koca čuješ pajceke kak se nekaj puntajo.
Na to se pak oglasi i krava z svoje štalice.

Vutim dojdo vum stara mamica,
z ropcom na glavi, z rojngljom v rokami.
Kak kakša dobra coprnicca po grunto lečejo,
sami ne znajo koga bi prej namirili.

Ali bi kokošima zrje stepli,
ali bi pajcekima ščavo vlejali,
ali pak bi prvo kravici seno dnesli.

Robec jim več naheljaj stoji,
no, jih to ništ ne moči.
Negdar, v takši sili, kokoši dobido seno,
pajceki zrje, a kravica pak ščavo.

No, sema jim je i tak praf!
Si se fejst radi imajo i lepo skup živijo.
Na voskom, dogom grunto,
dobre, stare mamice.

Lara Hasnaš, 4. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Sandra Hrgović



Ivek premišlavle komu bi kaj ostavil
Greta Zamuda, 3. razred
OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica
Mentorica: Ljiljana Rinkovec



Ivek se drugoč ženi
Lada Skrbinac, 4. razred
OŠ Antuna Mihanovića Klanjec /PŠ Lučelnica
Mentor: Ivica Benčić

Moj pajdaš

Mel sem pajdaša,
Ivek se je zval.
Bil je pameten čovek
sega je čuda znal.

Rad je išel v delo
či treba i za celo selo.
zidala se hiža,
oralo se polje,
Ivek je furt navek
bil dobre volje.

Dok pa bi došla kmica,
Iveku je najslajša bila jena kupica.
Potli bi se legel,
dobro pretegel
i zafalil Božeku
za lepu reč saku.

Mel sem pajdaša,
Ivek se je zval.

bil je pameten čovek,
sega je čuda znal

I navek bu v mojem
srcu ostal.

Gabriel Miri, 4. razred
OŠ Belica
Mentorica: Gordana Turk



Ivek nasaja kvočku na jabuke
Dina Dobošić, 4. razred, OŠ „Petar Zrinski“ Šenkovec
Mentorica: Vesna Golub

Idem f školo

Vjutro sam se stav
nesam dolgo spav.
F školo je trebalo iti,
a ne mi se dalo zbuditi.
Hmiv sam se
i zobe oprav,
navlekev sam si hlače,
a biv sam i malo lačen.
Vreme me je fkanilo
i blizo osem je bilo,
malo sam se požuriv
i kak vrog do škole dojuriv.
Mom prvi sat
sam jedan dobiv.
Som sam si kriv
bole da sam zakesniv...

Igor Puklek, 3. razred
OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica
Mentorica: Ljiljana Rinkovec

Trumbetaši

Trumbetaši lepe sviraju,
ali puno pijeju.
na slavljima se i najeju
pak vesele popevleju.
Ivaje,
Štefaje,
Martije,
Nikolije,
Miholje...
I na gluhu sredu
buju zaigrali či si spijeju
pa pozabiju.

Gabrijel Somek, 2. razred
PŠ Lučelnica, OŠ Antuna Mihanovića Klanjec
Mentorica: Mira Petek



Ivek nasaja kvočku na jabuke

Martin Malovič, 4. razred, OŠ Domašinec / PŠ Florijana Andrašeca Dekanovec

Mentorica: Renata Cesar-Mučić

Pajcek i ja

Jadnoga dena
v vjetro rano
baka je išla
koce zmetat.
Ali jan pajcek
je pobegel,
pa drugi
i nazadje tretji.
Za glavu se baka prijela,
kričati je počela,
za pajcekom bežala!
Ali baka je več stara bila
i fčasi je postala.
Pa je dišla do Luke
ka joj mekne muke.
A ja, Luka, ja sam
pomagač pravi
šteri pajceke v koce
bez problema spravi!
Prvo sam bežal za prvim,

pa za drugim
i na kraju za tretjim.
I točno dok sam mislil
ka sam ga prijäl,
onda me hitil.
Ne sam ka sam opal,
nego sam se v gnoju skopal!
Bil sam moker
od nogi do glave,
a kak sam smrdel,
bolje da se ne zmislim!
A pajcek,
tretji pajcek me gledal
dok sam se ja
od muke smejal!

Lovro Sokač, 3. razred

PŠ Florijana Andrašeca Dekanovec, OŠ Domašinec

Mentorica: Tatjana Pintarić



Ivek snuje kak bi zidal hižu

Alexandra Koložvari, 3. razred, OŠ Ištvan Fekete Boršfa

Mentor: Ildiko Vidmar

Dva pajdaša

Jeden je Ivek tožen bil,
po cele dane je soze lil.

Nekaj bi jel,
a ribice loviti sam neje štel

Rajši je čecal Andrašeka da se z ribičije vrne,
da mu ribo na tave obrne.

I Andrašeku se neje preveč žurilo,
se dok im v želocu neje zakrutilo.

Obedva so od vročine i težine v sen opali
i najftechnejše jelo senjali.

Ivek si je z ribami omastil brk,

al' Andrašekove ščukice dale so se v trk!

Sejedno je Andrašek v svojih senjah srečen bil,
milijon ribic v mrežo vlovil.

Z vrećom ponom rib na pleče je pohital,
se dok ga cucek z lajanjem neje zbudil.

I Andrašek i Ivek ve so siti,
tak dogo dok ih želodec na glad ne podsetil!

Leona Boštinar, 3. razred,
OŠ „Braća Radić“ Koprivnica
Mentorica: Ines Turk

Franov den

Sako jutro alarm zvoni,
al Fran nikak da se zbudi.
Dok se stane, još žmeri
pak se vu vrata zaleti.

Na stolu ga već čokolino čeka
dok na balkonu baka reže špeka.
Vu školu mu se nikak nejde,
al s pajdašima leže pota prejde.

Na tjelesnome loptu riče,
na glazbenome malo preveč viče.
Z matematike sako malo dvojku dobi
pak ga mama po dvoru lovi.

Dok z škole dojde, prvo se ide najesti,
a onda van razgibati, mom je na cesti.
Dimo po kmici s treninga beži
jer se zmisli da učiteljica zutra pokusa gledi.

Mama je baš vesela dok navečer vodu pretače
balone puše i se okoli namače.
Špota ga: „Fran, vreme je za spati,
a ne se z balonima igrati!“

David Mađarić, 5. razred
OŠ Veliki Bukovec
Mentorica: Marta Vrban



Ivek se rodil
Lana Paclik, 5. razred, OŠ Sesevtska Sopnica
Mentorica: Gabrijela Dominović



Ivek se rodil
Šimon Fružina-Kovač, 6. razred
OŠ Ištvan Fekete Boršfa
Mentorica: Andrea Kišš

Proščeje

Proščeje je v našem selu
al z mojom Šteficom baš lefko neje.
Sam jo nej pogledat v oko
jer sikam kam se brneš delo ti do v roko.

Krči na se strone:
Gosti bodo došli,
a nit primača pospravljena neje!
A bormeš još pajcekima treba
ščava ka se zleje.

Treba se bleči fajno
jer to sigdar jeden drugoga gledi.
No, sako leto mi se kak za inat pripeti
ka mi se ciferšljus na hlačaj dol odpusti.

Malo mi je knap ve k meši iti
al nej bi se štel Štefici zameriti.
Jo bi si samo štel
cigaretlina janoga v miru skaditi.

Gosti su pak čuda prepovedali
jeli, pili, za saku hižu v seli se su znali.
Sam je mali sosedov dečker cendrav i roždiv
na živce mi je išev
pak sam ga vum z hiže natirav.

Jedva sam se večeri fčekav
ka bum malo mira i tišine mev.
Pre šporheto starom sem si sev
na ogenj jano drvo dev
i štunderal kak bum zutra Štefici drva cepav.

Elizabet Sabolek, 5. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Sanja Vebarić



Ivek nasaja kvočku na jabuke
Sara Braniša, 7. razred, OŠ Belica
Mentorica: Emina Kefelja

Trubentica

Imam jedno svetlo pajdašico,
mojo lepo trubentico.
Saki den jo imam vu roki,
i mira mi davle dok sam na muki.
Čuda z njom po svetu hodim,
saki den se vučim, po cesti jo vodim.
Na svate idem, trubim na glas,
gostuvaje zbudim za of čas!
Moja pajdašica zna lepo igrati,
mladenki nigdar ne da zaspati.
Tancat zove vse svate naše,
peneze mečejo za trubentaše.
Jeden zmed njimi sam vam i jo
popevlem, tancam, igram trubentico!
Več sam vam rekel da pajdašico imam
zi semi pucami rad toga se štimam.

Leon Kuzma, 5. razred

OŠ Gornji Mihaljevec

Mentorica: Lidija Novak Levatić

Nemrem se setiti

Nemrem se setiti jesem trebala
krave podojiti ili u školu otiti.
Nemrem se setiti jesem trebala
sir stiskati ili sestru sim pozvati.
Nemrem se setiti jesem trebala
z ocem u šumu otiti ili z materum k meše iti.
Nemrem se setiti jesem trebala
zadaču napisati ili učitelku zafrkavati.
Nemrem se setiti jesem trebala
kečke splesti ili ižu pomesti.
Grdo je to kad setiti se nemreš,
al ja se setiti ipak morem
da posle škole na igru se pozovem.

Katarina Čačić, 6. razred

OŠ Krvarsko

Mentorica: Josipa Gršetić



Ivek hodi v školu

Tina Smoljak, 5. razred, OŠ Mate Lovraka Zagreb

Mentorica: Bernardica Mažar



Ivek se drugoč ženi

Kiara Bobičanec, 3. razred

OŠ Domašinec/PŠ Florijana Andrašeca Dekanovec

Mentorica: Tatjana Pintarić

V mojemu dvorišču

Pretuletje se rascvelo,
na cvetje je nove kiklice delo.
Po tem je namegnolo sonce,
dešč se zlejal, na lonce.

Nebo se kinduri.
Nafarbalo je pokrivalc za sončevu zipku,
celi snop farbi,
da se saki od dežda moker – ne duri.

Mama kokoš po dvorišču je prešetal,
pomali i počasno, svoju družinu veselu.
Ve su pri delu, potli budu pri jelu.

Mama kvočka okoli prehodi,
a v družini dece svet je doživeti zelen
picek Vicek.

Skače levo i desno: cup, cup.
Spazil je maloga črva i v napad se okuražil,
ali i nevolja je tu zato:
opal je v malu mlakicu, v blato.

Sončece se nasmejalo,
deždek je več v drugo selo zašel.
Vesela družina več je iza kočaka.

Za njima, moker i tožen, hodi picek Vicek.
Nega ti druge, picek Vicek, mali zvrk,
fletno za njima - v trk!

Karolina Điko, 8. razred

OŠ „Antun Nemčić Gostovinski“ Koprivnica

Mentorica: Mihaela Juriša



Ivekova smrt i pokop

Dora Dlesk, 6. razred, OŠ Žitnjak

Mentor: Ante Vlašić



Ivek se rodil

Una Krnjić, 5. razred, OŠ Sesevska Sopotica

Mentorica: Gabrijele Dominović

Ivek i računstvo

I ovo računstvo noro,
Am ne to treba se znati!
Am bom ono se znal
kaj bom mogel kupiti i prodati –
belje kvočke, a mortik i ljepe zrelje vočke.
Makar na gruntu ne raste osim drača,
nadal se nečemo bom,
sam kaj mi ne dojde nekva kača,
za njo bormeš nemam mača.
Al zato imam nožeka,
japa mi ga dal dok sem još malji bil.
Sejeno bom samo kopal drača hiže kolji,
kajče mi unda miljimetri malji?
I bez računstva hižu bom naprajil,
makar i od blata,
čak i z dva kata!
Ak bo treja, zmeril bom z ravnalom.
Merenje nikvo i matematika mi nigdar ne išla,
alji hiža koju sem zamisljil
bormeš bo ljepa zišla.

Ramona Matotek, 8. razred
OŠ Donja Dubrava
Mentorica: Renata Dolenc



Jandraškin ivek
Luna Vučenik, 3. razred, OŠ Donja Dubrava
Mentorica: Viktorija Mikor



Ivek premišlavle komu bi kaj ostavil
Vida Brodarić, 3. razred
OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica
Mentorica: Ljiljana Rinkovec

Deda Tonček

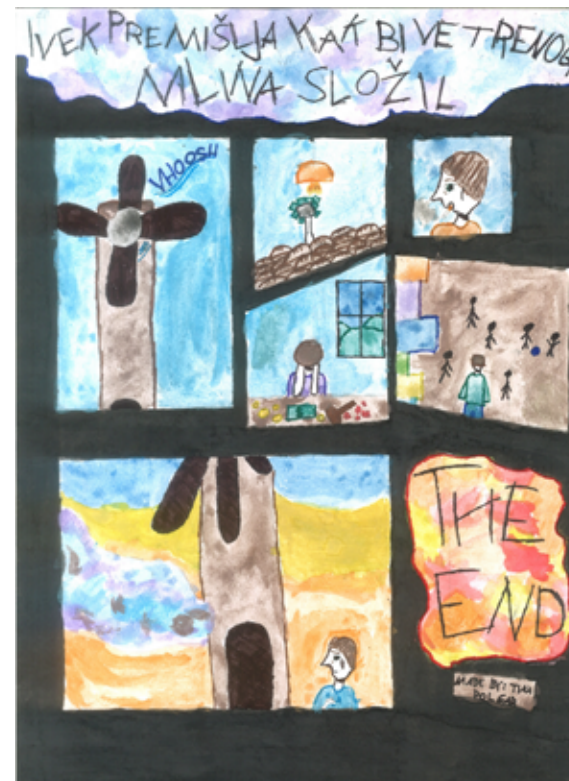
Deda Tonček jedno ljubav je mev.
To je puca bila pre sosedem.
Njeno ime bilo je Franciska
a lepa je bila kak fijolica.
Život teški je biv
jer rudarov život ne lefki biv
z krampom kopati i
z lopatom grabiti.

A ve došev je i te čas
dok me betek još ne prijav za praf.
Saki den na stolici sedim
pa si nešt pomalen i mislim.
Saki bu dobiv falat svoj
mekoto, hižo i dvora
podeliv bom na pol.
Za traktora i prikolico
se ne tre gristi
on ionak ne biv na spiski.

A vrč, kupice i gorice
to bo za lutajuče ptice.
Pucam bom staviv pečko i ronjgle
kaj im delo dobro dojde.
Ko si je kaj prevrediv te si bo i kaj zavrediv.

I tak si stori Tonček saki den štundera .

Kristijan Turk, 5. razred
OŠ Mursko Središće
Mentorica: Sanja Vebarić



Ivek premisslja kak bi vetrenoga melina složil
Tina Polgar, 8. razred, OŠ Belica
Mentorica: Emina Kefelja



Ivek se rodil
Iskra Bajan, 5. razred, OŠ Mate Lovraka Zagreb
Mentorica: Bernadica Mažar

Baka Kata

Moja baka Katarina
Ili baka Kata kak je drugi zoveju.
Mala, debeljuškasta, fletna ženska.
Roke zdelane kak dve male lopatke,
prime, zdigne, pospravlja
i se na mesto dene.

Vredna je ona za se drugo delo
i na polju i na vrtu.
Bormeš i traktora v roke zeme,
na polje dleti i se včeni.
Dobra je gazdarica,
za se nas pre hiži skrbi.

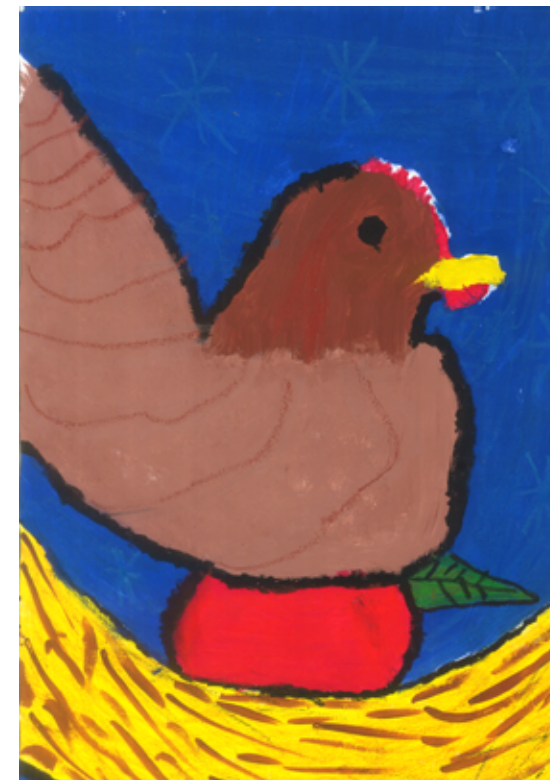
Navek je v strahu ka namo lačni,
red se prinas mora znati.
Dok polne dojde
si za stolom moramo biti,
dobro se najesti i
našu vrednu kuharicu pohvaliti.

V nedelju popolne pak si počivle
i novu snagu za drugi den nabira.
Velikog je ona srca,
fejst me rada ima,
se mi oprosti i čuda pot
liepu rieč nazrad veli.

Lorena Kovač, 6. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Sanja Vebarič



Ivek hodi v školu
Hana Galić, 4. razred, OŠ Borovje
Mentorica: Željka Zagorac



Ivek nasaja kvočku na jabuke
Timo Rob, 3. razred, OŠ Domašinec
Mentorica: Štefica Marodi Hatlak



KOMU BI KAJ OSTAVIL, IVEK PREMIŠLAVLE



Ivek premišlavlje komu bi kaj ostavil
Lana Kovačić, 7. razred, OŠ Domašinec
Mentorica: Emina Kefelja



Ivek nasaja kvočku na jabuke
Dorina Tot, 7. razred, OŠ Ištvan Fekete Boršfa
Mentorica: Andrea Kišš



Ivek se rodil
Iva Dumančić, 5. razred, OŠ Sesevska Sopnica
Mentorica: Gabrijela Dominović



Ivek se rodil

Gabriela Feletrn, 5. razred, OŠ Sesevska Sopenica

Mentorica: Gabrijela Dominović

FLORIJAN ANDRAŠEČ: IVEK HODI VU ŠKOLU



Ivek hodi v školu

Laura Soldo, 4. razred, I. OŠ Čakovec

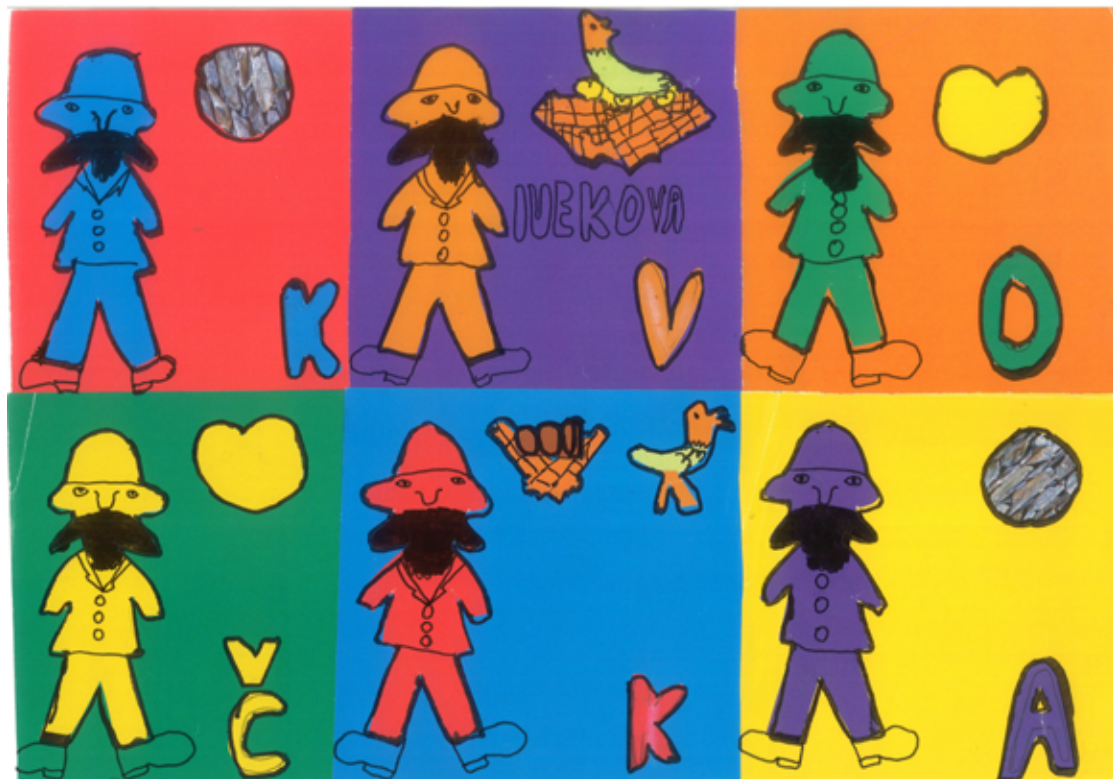
Mentorica: Slavica Pospiš



Ivek nasaja kvočku na jabeke

Ena Senčar, 2. razred, OŠ „Petar Zrinski“ Šenkovec

Mentorica: Jasminka Mesarić



Ivek nasaja kvočku na jabuke
Martin Novak, 1. razred, OŠ „Petar Zrinski“ Šenkovec
 Mentorica: **Ladislava Šestak**



Ivek hodi v školu
Karla Cestar, 4. razred, OŠ Borovje
 Mentorica: **Željka Zagorac**



Ivek se rodil
Borna Strah, 3. razred
 OŠ „Braća Radić“ Koprivnica
 Mentorica: **Ines Turk**



Stara hiša
Petra Poljanec i Lorena Tabaček, 7. razred, OŠ Ivanska
Mentor: Damir Dončević



Pomoćna gospodarska zgrada
Lana Niemčić, 7. razred
OŠ Dragutina Tadijanovića, Vukovar
Mentorica: Renata Bradvica



Ivekov vetreni mlin
Tina Horvat i Laura Strahija, 8. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Renata Martinec



Ivekova hiža
Josip Jurica Sabol i Matej Petermanec, 8. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Renata Martinec



Ivekova kuća
Tin Harambaša, 6. razred
OŠ Martijanec
Mentorica: Ivana Pačko



Ivekova kola za seno
Helena Perhoč i Mateja Kovač, 8. razred
OŠ Domašinec
Mentorica: Renata Martinec



Krušna peč
Borna Burčak, 5. razred
OŠ Dragutina Tadijanovića, Vukovar
Mentorica: Renata Bradvica



Pomoćna Gospodarska zgrada

Nika Košutić, 7. razred

Oš Dragutina Tadijanovića, Vukovar

Mentorica: Renata Bradvica

POPIS ŠKOLA KOJE SU SUDJELOVALE NA NATJEČAJU „FLORIЈAN I ЈA“ 2023.

1. Oš A. Mihanovića Klanjec – Pš Lučelnica
2. Oš „Antun Nemčić Gostovinski“ Koprivnica
3. Oš Belica
4. Oš Borovje
5. Oš „Braća Radić“ Koprivnica
6. Oš Domašinec
7. Oš Domašinec - Pš Florijana Andrašeca
Dekanovec
8. Oš Donja Dubrava
9. Oš Dragutina Tadijanovića Vukovar
10. Oš Gola – Pš Otočka
11. Oš Gornji Mihaljevec
12. Oš Istvan Fekete Borsfa
13. Oš Ivanska
14. Oš Kravarsko
15. Oš Martijanec
16. Oš Mate Lovraka Zagreb
17. Oš Mursko Središće
18. Oš Orehovica
19. Oš „Petar Zrinski“ Šenkovec
20. I. Oš Čakovec
21. Oš Tomaša Goričanca Mala Subotica
22. Oš Sesvetska Sopnica
23. Oš Veliki Bukovec
24. Oš Žitnjak

Akadske godine 2022./2023. studenti pete godine Učiteljskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu - Odsjeka u Čakovcu u sklopu kolegija *Metodika kajkavskog narječja i književnosti* interpretirali su pjesme međimurskoga pučkog pjesnika Florijana Andrašeca. Potaknuti učeničkim literarnim i likovnim natječajem Osnovne škole Domašinec, Područnog odjela Dekanovec, studenti su osmislili nastavne sate lektire na temelju šaljivih pjesama o Jendraškinom Iveku. Kolegij *Metodika kajkavskog narječja i književnosti* vodi prof. dr. sc. Tamara Turza-Bogdan. U projektu *Florijan i ja* studenti Učiteljskog fakulteta sudjeluju već treću godinu. Ove smo se godine već drugi put odlučili za metodičku bilježnicu stoga ona ima brojku 2 u svome naslovu.

Predstavljaju se studentski radovi koji promiču njegovanje zavičajnoga kajkavskog dijalekta i zavičajne baštine. Studenti su pjesme o Jendraškinom Iveku smjestili u treći ili četvrti razred osnovne škole i pristupili im kao pjesničkoj zbirci u

nastavi. U interpretaciji su se služili kreativnim metodičkim postupcima, a posebno se posvetila pažnja njegovanju kajkavskog izričaja i povezivanju tradicionalnog sa suvremenim.

Postavljena su sljedeća problemska pitanja: Kako ove pjesme učiniti zanimljivim današnjem učeniku? Kako ga motivirati za njihovo čitanje? Kako potaknuti dječji interes za ovakvu poeziju? Cilj je bio ostvariti kurikulske ishode u razvijanju različitih iskustava čitanja, kritičkome promišljanju, razvijanju literarnog ukusa, mašte i refleksija o sebi i svijetu u kojem učenik živi.

Studenti su pošli od činjenice da je Ivekov svijet današnjem djetetu vjerojatno dalek i nepoznat no u pjesmama postoje univerzalne točke povezivanja na kojima se može graditi interpretacija djela: humor, priroda, igra, osjećaji te pjesnički elementi – ritam i rima. Kajkavski je jezik kojim su pjesme napisane također promatran kao izraz koji je s jedne strane dio geografske pripadnosti djece no

s druge strane je drukčiji od današnjeg kajkavskog dječjeg idioma. Stoga se izradio i razlikovni rječnik koji se može koristiti u svim interpretacijama. Ovi su radovi radni materijali koji su nastajali tijekom seminara, a studenti su u procesu oblikovanja učili kako mogu izvoditi zavičajnu nastavu unutar zadanih kurikulskih odgojno-obrazovnih ishoda. Nadamo se da će ovi prijedlozi za interpretaciju pjesničke zbirke biti iskorišteni u nastavi ili poslužiti kao inspiracija učiteljima u nekom novom metodičkom oblikovanju.

izv. prof. dr. sc. Tamara Turza - Bogdan

Ovogodišnje izdanje školskoga projekta „Florijan i ja“ nanovo je posvjedočilo inspirativnu moć kulturnoga nasljeđa Florijana Andrašeca. U literarnom dijelu natječaja zadana je šaljiva pjesma u stihu ili u prozi, inspirirana čitanjem Andrašecovih pjesama o *Jendraškinom Iveku*. Inspiraciju ovogodišnjih sudionika natječaja, učenika osnovnih škola kajkavskoga govornog područja, ponekad izaziva tek jedan izdvojeni Andrašecov motiv oko kojega učenici grade vlastiti poetski svijet, a ponekad pak se upuštaju u vlastitu poetsku preobliku polazne Andrašecove pjesme. Vrlo su uspjele pjesme u kojima se učenici poigravaju s doslovnim i prenesenom razinom riječi i izraza. Primjerice, jedna učenica promišlja o značenju izraza *biti nampak* koji je čula od starijih, a raznim prostornim značenjima kojima ga iz svoje dječje perspektive na doslovnoj razini poetski tumači, pobuđuje u čitatelja predodžbe o nekom gotovo mitskom svijetu u kojem je sve obrnuto od uobičajenog. U pristiglim se radovima uočava i imperativ za završnim poetiranjem, koje je zbog smjernica ovogodišnjega natječaja redovito u šaljivom ključu. Također je primjetno kako učenici rado posežu za rimom, a ona se u njihovim stihovima stapa s prirodnom zvučnošću kajkavskoga jezika. Učenici

razumiju i prihvaćaju Andrašecov kajkavski idiom, mjestimično ga zaslađujući i nekim aktualnijim riječima, stranima Andrašecovu, međutim itekako uobičajenima njihovu vremenu i godinama (*npr. e-dnevnik, frendica*).

Lea Šprajc, mag. ethno.et antrop et mag educ.
philol. croat.

Očuvanje i upoznavanje Andrašecove baštine, baštine tog darovitog, plodnog i marljivog umjetnika ali i skromnog čovjeka, koji je ostao do danas nedovoljno priznat, svakako je poštovanja vrijedan projekt.

Projekt „Florijan i ja“ kojeg provodi Osnovna škola Domašinec, odnosno Područna škola „Florijana Andrašeca“ Dekanovec, ove je godine po prvi put, osim likovnog i literarnog, imao i tehnički natječaj za radove učenika od 5. do 8. razreda osnovnih škola. Vrijednu inicijativu dala je Renata Martinec, učiteljica Tehničke kulture u OŠ Domašinec. Na taj način obuhvaćena je i komponenta koja obogaćuje odavanje poštovanja cjelokupnom Andrašecovom djelovanju.

Kao pravi renesansni čovjek, kojem je dano mnogo talenata, i kao Međimurec, naučen neprekidno i naporno raditi, Florijan Andrašec još će dugo biti inspiracija naraštajima djece, ne samo rodnoga dekanovskoga Florijanovog kraja.

Neumoran i nevjerojatno aktivan - kao pisac, glazbenik, kipar i umjetnik koji je izrađivao predmete praktične primjene, ostavio nam je izvore i izazove u kojima se kreativnost učenika može ostvariti na najljepši mogući način i u izričaju koji je raznovrstan, kao što je i

djelovanje Florijana Andrašeca bilo.

U prvom tehničkom natječaju za osnovnoškolce, to su bile inovacije Jandrašekovog Iveka, sumještana Andrašecovog i protagonista brojnih Andrašecovih pjesama.

Ivek je inovator, hrabar i poduzetan u svakoj aktivnosti u koju se upušta. Saznajemo tako za vetreni mlin, hižu, prešu, kola....Upravo na tom tragu bili su i mali inovatori koji su se javili na tehnički natječaj i poslali svoje radove: staru hižu, krušnu peć, gospodarsku zgradu, vetreni melin, kola za seno.

Sudjelovali su učenici uzrasta od 5. do 8.razreda osnovnih škola iz Vukovara, Ivanske, Martijanca i Domašince. Iako smo vidjeli samo 8 radova, povjerenstvo su oduševili primjena materijala i kreativnost učenika u izradi tehničkih tvorevina. Sigurno je da će idućih godina, tehnički natječaj izrasti u manifestaciju dostojnu velikoga Florijana Andrašeca.

Srebrenka Pongrac, dipl. ing. građ.
nastavnica strukovne grupe predmeta
u Graditeljskoj školi Čakovec

U travnju ove godine pripala mi je čast biti članicom žirija za odabir radova u likovnoj kategoriji za natječaj u sklopu projekta „Florijan i ja“, a na temu Jendraškin Ivek. Na natječaj su se mogli javiti učenici razredne nastave jednako kao i učenici predmetne nastave. Motiv likovnog izričaja je bio jednak za obje kategorije, no likovni problem nije bio isti, razlikovao se. Razredna nastava bavila se problemom odnosa slike i teksta u stilu pop-arta, a predmetna nastava razvijala je strip do maksimalno 6 kadrova, dakle odnos slike i teksta u kontinuitetu vremena. Tehnika je bila otvoreno polje u obje kategorije što se pokazalo kao odlična odluka s obzirom na raznolikost pristiglog sadržaja.

Pristiglo je mnoštvo kvalitetnih, živopisnih i promišljenih radova. Žiri je imao težak zadatak: odabrati najbolje! Nakon odabira uslijedila je izložba i dodjela nagrada gdje sam s oduševljenjem pratila kako se ti mladi ljudi, puni samopouzdanja, od rane dobi odnose spram svojih i tuđih radova i kulture općenito.

U onom trenutku vodila me misao da nikad nije prerano da budete tko god želite, nema vremenskog ograničenja, a likovnost je savršeno polje upravo za to.

Rusa Trajkova, mag.art, akademski grafičar







POKROVITELJ:
Općina Dekanovec

POKROVITELJI GLAVNIH NAGRADA:
Javna ustanova „Međimurska priroda“,
Centar za posjetitelje Križovec
Muzej Međimurja Čakovec,
Riznica Međimurja
Ogranak Matice hrvatske u Čakovcu
Školska knjiga d.o.o.
Alfa d.o.o.

DOPRINOS ORGANIZACIJI IZLOŽBE:
KUU „Florijan Andrašec“ Dekanovec



PROJEKT: "FLORIJAN I JA"